

บทที่ 3

ระเบียบวิธีวิจัย

การวางแผนงานวิจัย (Research Design)

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) ซึ่งเป็นการศึกษาและสำรวจตัวแปรในบรากฎการณ์ และค้นหาความลับพันธ์ระหว่างตัวแปรต่าง ๆ ของบรากฎการณ์นั้น ๆ ดังนั้น การศึกษาหรือการวัดตัวแปร จึงเป็นการวัดเพียงครั้งเดียวในกลุ่มที่ต้องการศึกษาเพียงกลุ่มเดียว โดยไม่ได้สร้างปัจจัยอื่นเพิ่มในการวัดและการศึกษา

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ประชากร ประชากรที่ต้องการศึกษาในการวิจัยครั้งนี้ คือ พัฒนากรที่บัญชาติตาม ณ ที่ทำการพัฒนาชุมชนอาเภอ ในเขตจังหวัดนครราชสีมา ด้วยเหตุผลที่ว่า ตัวกำหนดความสาเร็จหรือความล้มเหลวของการพัฒนาชนบท ที่สำคัญมากที่สุด คือ การบัญชาติตามของพัฒนากร ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาเกี่ยวกับ รูปแบบการสื่อสาร สถานภาพสังคม กับความพึงพอใจในการบัญชาติตามของพัฒนากรที่บัญชาติตามอยู่ ในจังหวัดทางภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย ซึ่งเป็นภาคที่ประชาชนประสบบัญชาความยากจนและมีชีวิตความเป็นอยู่ค่อนข้างลำบากกว่า ประชาชนภาคอื่น ๆ ทั้งนี้เกิดจากบัญชาหลัก คือ ความเลื่อมล้ำของสภาพแวดล้อม อันได้แก่ ป่าไม้ ดินเลื่อมล้ำ ฝนแล้ง ก่อให้เกิดบัญชา

อื่น ๆ ตามมากรากมาย เช่น คนยากจน ว่างงาน ต้องอยู่พื้นที่ลุյด์แรงงาน ไปสู่เมืองหรือภูมิภาคอื่น บัญหาดังกล่าวจะเป็นต้องแก้ไขให้ลุล่วงไปเพื่อความมั่นคงของประเทศ โดยมีหน่วยงานต่าง ๆ ร่วมมือประสานงานกันอย่างต่อเนื่อง และผู้วิจัยเลือกพื้นที่ศึกษาที่จังหวัดนครราชสีมา เนื่องจากมองเห็นว่า

1. จังหวัดนครราชสีมาเป็นจังหวัดหนึ่งซึ่งอยู่ในพื้นที่ดำเนินการของโครงการน้ำประทัยจากในหลวง เพื่อพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือตามแนวพระราชดำริ (โครงการอีสานเขียว)

2. จังหวัดนครราชสีมาเป็นจังหวัดที่มีผลการพัฒนาดีพอสมควรโดยเฉพาะผลการพัฒนาตามโครงการโครงการฯ โครงการฯ

ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาวิจัยถึงความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของพัฒนากรในเขตจังหวัดนครราชสีมาว่ามีความสัมพันธ์กับรูปแบบการสื่อสารและสถานภาพสังคมหรือไม่ อย่างไร

กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ พัฒนากรที่ปฏิบัติงาน ณ ที่ทำการพัฒนาชุมชนอาเภอ ในเขตจังหวัดนครราชสีมา ซึ่งได้ตอบแบบสอบถามและส่งกลับคืนมาให้ผู้วิจัย จำนวน 107 คน จากประชากร จำนวน 151 คน*

*ข้อมูลจากการเจ้าหน้าที่ กรมการพัฒนาชุมชน กระทรวงมหาดไทย (ตุลาคม 2532)

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย (Variables)

ตามสมมติฐานการวิจัยจะแบ่งประเภทตัวแปร ดังนี้

1. รูปแบบการสื่อสาร มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของพัฒนากร

ตัวแปรอิสระ คือ รูปแบบการสื่อสาร

ตัวแปรตาม คือ ความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของพัฒนากร

2. รูปแบบการสื่อสาร และความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของพัฒนากร มีความแตกต่างกันตามบัจจัยสถานภาพลังคม

ตัวแปรอิสระ คือ สถานภาพลังคม

ตัวแปรตาม คือ รูปแบบการสื่อสาร ความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของพัฒนากร

ผู้วิจัยได้กำหนดตัวชี้ (Indicators) สำหรับการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม ดังนี้

รูปแบบการสื่อสาร

รูปแบบการสื่อสาร แยกเป็น 2 ลักษณะ ดังนี้

การสื่อสารสองทาง ได้แก่

1. การรับทราบโดยภายในหน่วยงาน
2. การได้รับข้อมูลในการปฏิบัติงาน
3. การรับฟังความคิดเห็นในการปฏิบัติงาน
4. ความเข้าใจระหว่างกัน
5. ความร่วมมือในการให้ข่าวสาร

การสื่อสารอย่างไม่เป็นทางการ

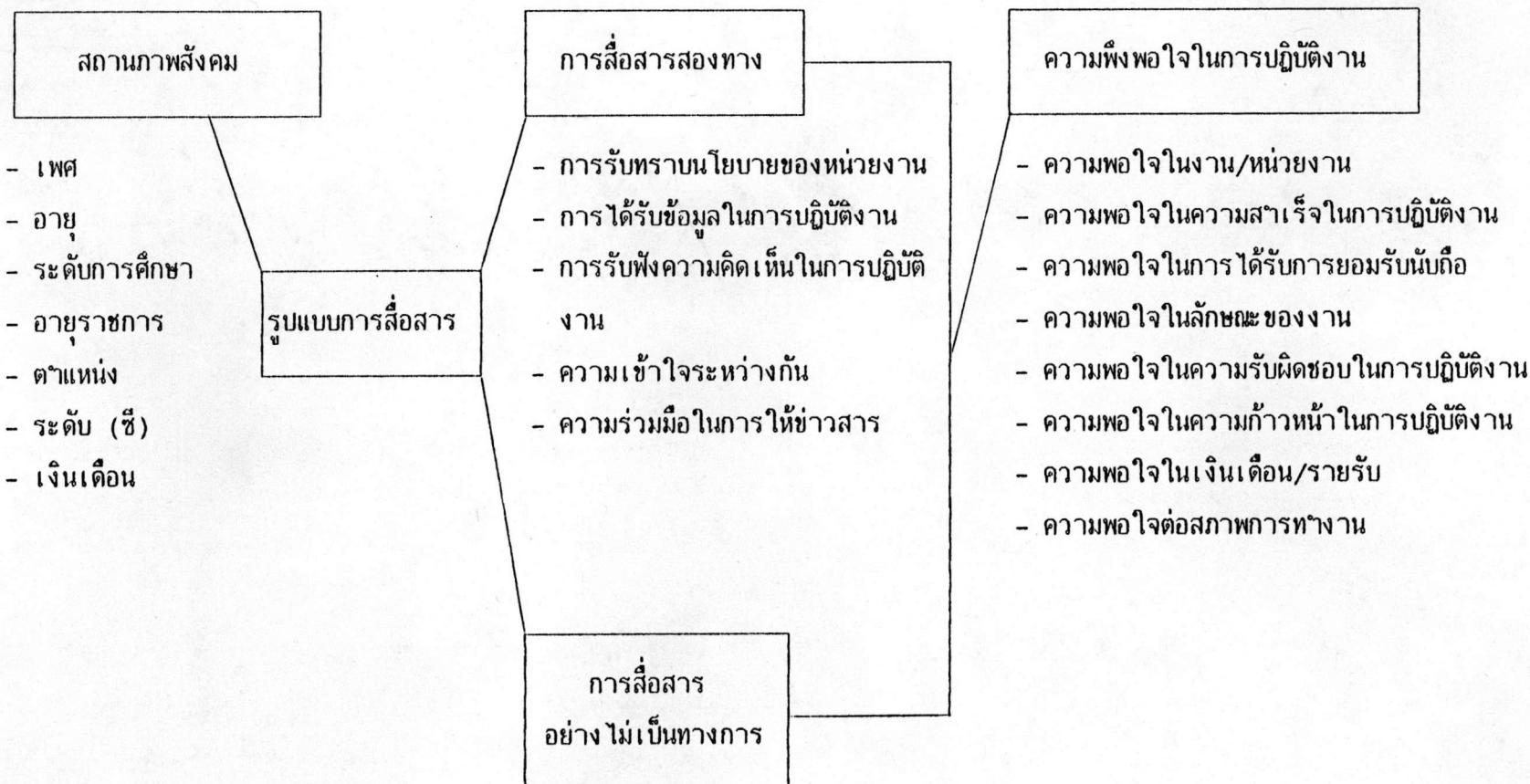
ความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน ตัวชี้ได้แก่

- 1. ความพอใจในงาน/หน่วยงาน
- 2. ความพอใจในความสาเร็จในการปฏิบัติงาน
- 3. ความพอใจในการได้รับการยอมรับนับถือ
- 4. ความพอใจในลักษณะของงาน
- 5. ความพอใจในความรับผิดชอบในการปฏิบัติงาน
- 6. ความพอใจในความก้าวหน้าในการปฏิบัติงาน
- 7. ความพอใจในเงินเดือน/รายรับ
- 8. ความพอใจต่อสภาพการทำงาน

สถานภาพสังคม

- 1. เพศ
- 2. อายุ
- 3. ระดับการศึกษา
- 4. อายุราชการ
- 5. ตำแหน่ง
- 6. ระดับ
- 7. เงินเดือน

แผนภูมิแสดงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ใช้แบบสอบถาม เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล เครื่องมือดังกล่าวสร้างขึ้นโดยอาศัยแนวความคิดทฤษฎี เอกสาร และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเป็นหลัก แบบสอบถามประกอบด้วย ค่าตอบ 4 ส่วน รวมค่าตอบ จำนวน 69 ข้อ ดังนี้

ส่วนที่ 1 เป็นค่าตอบเกี่ยวกับสถานภาพลังคม ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อายุราชการ ระดับ เงินเดือน สถานที่ปฏิบัติงาน จำนวน 8 ข้อ คือ ข้อ 1 - 8

ส่วนที่ 2 เป็นค่าตอบเกี่ยวกับรูปแบบการสื่อสารในหน่วยงาน จำนวน 39 ข้อ คือ ข้อ 9 - 47

ส่วนที่ 3 เป็นค่าตอบเกี่ยวกับความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน จำนวน 20 ข้อ คือ ข้อ 48 - 67

ส่วนที่ 4 เป็นค่าตอบให้แสดงข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ จำนวน 2 ข้อ คือ ข้อ 68 - 69

ค่าตอบในแบบสอบถาม ส่วนที่ 2 และ 3 เป็นค่าตอบแบบบิด มีลักษณะเป็นมาตราประมิณค่า (rating scales) 5 ระดับ คือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง, เห็นด้วย, ไม่มีความเห็น, ไม่เห็นด้วย และ ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง โดยแทรกค่าตอบในลักษณะให้จัดลำดับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นเกี่ยวกับการสื่อสารและข้อมูลของทางการสื่อสารที่เกิดขึ้นบ่อยครั้งที่สุดจนถึงน้อยครั้งที่สุดและค่าตอบ ในส่วนที่ 4 เป็นค่าตอบแบบบล้ายเบิด ให้ผู้ตอบแบบสอบถามแสดงข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ เกี่ยวกับความบกพร่องของการสื่อสารและ ข้อคิดเห็นอื่น ๆ ซึ่งเป็นประโยชน์แก่การวิจัย

เกณฑ์การให้คะแนน

ตามที่ได้กล่าวมาแล้วข้างต้นว่า แบบสอบถามจะมี 5 ค่าตามให้เลือก คือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง, เห็นด้วย, ไม่มีความเห็น, ไม่เห็นด้วย และ ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง และในการกำหนดค่าตอบของแต่ละข้อ โดยให้น้ำหนัก หรือค่าคะแนนของค่าตาม ในแบบสอบถามเชิงบวกจะมีค่าคะแนน ดังนี้ คือ

- 5 หมายถึง เห็นด้วยอย่างยิ่ง
- 4 หมายถึง เห็นด้วย
- 3 หมายถึง ไม่มีความเห็น
- 2 หมายถึง ไม่เห็นด้วย
- 1 หมายถึง ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

ส่วนค่าตามในแบบสอบถามเชิงลบค่าคะแนนจะ เป็นตรงกันข้าม สำหรับค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับตัวแปรรูปแบบการสื่อสาร และความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของพัฒนากรมมีเกณฑ์การแปลความหมายดังนี้

- ค่าเฉลี่ย 1.00 - 1.50 หมายความว่า น้อยที่สุด
- ค่าเฉลี่ย 1.51 - 2.50 หมายความว่า น้อย
- ค่าเฉลี่ย 2.51 - 3.50 หมายความว่า บางกลาง
- ค่าเฉลี่ย 3.51 - 4.50 หมายความว่า มาก
- ค่าเฉลี่ย 4.51 ขึ้นไป หมายความว่า มากที่สุด

ความนำเข้ากีอองเครื่องมือ

ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ใช้ในการศึกษาไปทำการทดสอบ (Pre-test) จำนวน 20 ชุด เพื่อนำกลับมาทดสอบหาค่าความเชื่อถือได้

(Reliability) ซึ่งการคำนวณหาค่าความเชื่อถือได้จะคำนวณเฉพาะส่วนที่สามารถวัดมาได้เป็นคะแนนแต่ค่าตามส่วนที่เป็นข้อมูลจริง (Fact) จะพิจารณาแก้ไขเพื่อให้ถ้อยคำสามารถสื่อความหมายได้ชัดเจนยิ่งขึ้นเท่านั้น

วิธีการคำนวณใช้สูตรหา Coefficient alpha ของ Cronbach ค่าความเชื่อถือได้ของแบบสอบถามส่วนที่ 2 (รูปแบบการสื่อสาร) และส่วนที่ 3 (ความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน) มีค่าเท่ากับ .82 และ .71 ตามลำดับ ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ที่เชื่อถือได้

การเก็บรวบรวมข้อมูล

หลังจากที่ผู้วิจัยได้ทำการทดสอบความเชื่อถือได้ของแบบสอบถามแล้ว ผู้วิจัยได้ส่งแบบสอบถามไปให้พัฒนากรในเขตจังหวัดนครราชสีมา โดยทาง ไบรษีย์และรับแบบสอบถามคืน เมื่อได้ครบตามที่ต้องการแล้วได้ทำการตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลทุกชุดก่อนนำไปลงรหัส เพื่อความสมบูรณ์ของข้อมูลและการวิเคราะห์ที่ถูกต้อง

การวิเคราะห์ข้อมูล

นำแบบสอบถามที่ตรวจสอบแล้วไปลงรหัสข้อมูลและทำการบรรณาธิการเบนพล ด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมลาร์เจรูป SPSS/PC+ (Statistical Package for the Social Science) สำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลได้อาศัยวิธีการทางสถิติ ดังนี้

1. ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพสังคม วิเคราะห์โดยหาค่าร้อยละ เพื่ออธิบายลักษณะทั่วไปของประชากรที่ศึกษา

2. ข้อมูลเกี่ยวกับตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม ได้แก่ รูปแบบการสื่อสาร และ ความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน ใช้การวิเคราะห์โดยการแจก

แจงความถี่และค่านวณหาค่าเฉลี่ย (Mean) ของตัวแปรต่าง ๆ เพื่อให้ทราบถึงระดับการสื่อสารสองทาง, การสื่อสารอย่างไม่เป็นทางการ (ตัวชี้รูปแบบการสื่อสาร) และระดับความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน

3. การวิเคราะห์การจัดลำดับความคิดเห็นเกี่ยวกับรูปแบบการสื่อสารและความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน ใช้การแจกแจงความถี่และค่านวณหาค่าเฉลี่ยเพื่อจัดลำดับความคิดเห็น

4. การวิเคราะห์ตามสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 1 รูปแบบการสื่อสารมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของพัฒนากร

ใช้การวิเคราะห์หาค่าสหสัมพันธ์แบบ Pearson Correlation ระหว่างตัวแปรเพื่ออธิบายความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม

สมมติฐานที่ 2 รูปแบบการสื่อสาร กับ ความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของพัฒนากร มีความแตกต่างกันตามปัจจัยสถานภาพลังคム

ใช้การวิเคราะห์ทดสอบหาค่าเฉลี่ย t-test และการวิเคราะห์ความแปรเบรุน (Analysis of Variance) เพื่ออธิบายและเปรียบเทียบความแตกต่างของตัวแปรสถานภาพลังคุม